

Moja droga – Michał Bajor

Cóż wam powiedzieć mam
Gdy stoję znów na dróg rozstajach
I tych widzę wśród was
Co każdy krok mój, pamiętają
Że z dróg wybrałem tę
Utkaną z róż, powiedzieć mogą
Lecz ja, szedłem od lat
Mą własną drogą
I tak, bywało iż
Myślałem że, nie tędy droga
Że pas, lepiej mówić niż
Kark skręcić na, wysokich progach
I choć jak zbity pies,
Chciałem nie raz, podkulić ogon
Wciąż gnał, gnał mnie mój bies
Mą własną drogą
Kręcił się świat, ja razem z nim
I rad, nie rad, dobry byłem w tym
Traciłem grunt, myliłem krok
By znów bez tchu pędzić przez mrok
By złapać kurs, i znowu móc
Iść własną drogą
W krąg moc słyszałem rad
By z boku stać i sztorm przeczekać
Lub by pochwycić wiatr
Do przodu gnać i, nie zwlekać
To znów radzono mi
Bym oddał cześć, nie swoim bogom
Lecz ja wolałem iść
Mą własną drogą
I tak będę szedł, bo drogi szmat
Choć z każdym dniem wciąż przybywa lat
Dopóki sił wystarcza by
Z tej drogi pył przemieniać w sny
A żeby śnić, ja muszę iść
Mą własną drogą

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych